

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 32/21
Luxemburg, den 4 mars 2021

Dom i mål C-362/19,
kommissionen/Fútbol Club Barcelona

Domstolen ogiltigförklarar tribunalens dom om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att beteckna den skatteordning som gällde för fyra spanska professionella fotbollsklubbar som statligt stöd

Fútbol Club Barcelonas talan om ogiltigförklaring av detta beslut ogillas genom slutligt avgörande

Genom en spansk lag som antogs år 1990 ålades alla spanska professionella idrottsklubbar att byta juridisk form till idrottsaktiebolag, med undantag för professionella idrottsklubbar som gått med överskott under de år som föregick denna lags antagande. Fútbol Club Barcelona (FCB) och tre andra professionella fotbollsklubbar som omfattades av detta undantag – Club Atlético Osasuna (Pamplona), Athletic Club (Bilbao) och Real Madrid Club de Fútbol (Madrid) – valde därför att fortsätta att bedriva sin verksamhet som icke-vinstdrivande juridiska personer och omfattades, av denna anledning, av en särskild inkomstskattesats. Denna skattesats var åtminstone fram till år 2016 lägre än den skattesats som är tillämplig på idrottsaktiebolag. Kommissionen förklarade därför, i ett beslut av den 4 juli 2016¹, att denna lagstiftning medförde ett privilegium avseende företagsbeskattning till förmån de fyra berörda klubbarna och därmed innebar ett rättsstridigt statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden. Kommissionen ålade följaktligen Spanien att avskaffa detta stöd och att från stödmottagarna återkräva de individuella stöd som därigenom hade utbetalats.

FCB väckte talan mot det omtvistade beslutet, varefter Europeiska unionens tribunal ogiltigförklarade detta beslut genom dom av den 26 februari 2019², med motiveringen att kommissionen inte hade styrkt att klubbarna som omfattades av den aktuella åtgärden därigenom verkligen erhållit en ekonomisk fördel. Tribunalen ansåg särskilt att kommissionen inte i tillräcklig mån hade utrett huruvida fördelen av denna lägre skattesats uppvägdes av den omständigheten att en lägre procentsats för skatteavdrag för återinvestering av extraordinär vinst gällde för professionella fotbollsklubbar som bedrev sin verksamhet i form av idrottsaktiebolag än för klubbar som bedrev sin verksamhet som icke-vinstdrivande juridiska personer.

I sin dom av den 4 mars 2021 bifaller domstolen kommissionens överklagande och upphäver den överklagade domen. Kommissionen hade till stöd för sitt överklagande anfört en enda grund, i vilken kommissionen gjorde gällande åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, vad gäller dels begreppet "fördel som kan utgöra statligt stöd", i den mening som avses i denna bestämmelse, dels vilka skyldigheter som åligger kommissionen vid prövningen av huruvida det föreligger ett stöd, särskilt vad avser bevisningen för att det föreligger en fördel. Domstolen preciserar i detta sammanhang vilken bevisbörda som åvilar kommissionen i dess analys i syfte att avgöra huruvida en skatteordning medför en fördel för de personer som omfattas av den och således huruvida denna ordning kan anses utgöra ett "statligt stöd", i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

Domstolens bedömning

¹ Kommissionens beslut (EU) 2016/2391 av den 4 juli 2016 om statligt stöd SA.29769 (2013/C) (f.d. 2013/NN) som Spanien har beviljat vissa spanska fotbollsklubbar (EUT L 357, 2016, s. 1).

² Dom av den 26 februari 2019, Fútbol Club Barcelona/kommissionen, [T-865/16](#) (se även [pressmeddelande nr 17/19](#)).

I samband med sin bedömning huruvida överklagandet ska bifallas med stöd av den enda grunden för överklagandet **konstaterar domstolen, för det första, att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att det omtvistade beslutet skulle betraktas som ett beslut avseende såväl en stödordning³ som individuella stödåtgärder, eftersom kommissionen, i sitt beslut, även uttalat sig om de individuella stöd som beviljats de fyra namngivna klubbarna.** När det gäller en stödordning ska nämligen antagandet av denna ordning skiljas från det stöd som beviljats på grundval av densamma. Individuella åtgärder som inskränker sig till att genomföra en stödordning utgör endast åtgärder för genomförande av den allmänna stödordningen, vilka i princip inte behöver anmälas till kommissionen.

I förevarande fall **finner domstolen emellertid att den omtvistade åtgärden rör en sådan stödordning, eftersom de särskilda skattebestämmelser som är tillämpliga på icke-vinstdrivande enheter, särskilt den reducerade skattesatsen, på grund av enbart denna åtgärd, kan gynna var och en av de berörda fotbollsklubbarna, vilka definieras på ett allmänt och abstrakt sätt, för obestämd tid och med obestämt belopp, och detta utan att några ytterligare genomförandeåtgärder krävs, och utan att dessa bestämmelser är kopplade till genomförandet av ett visst projekt.** Således kan enbart den omständigheten att stödåtgärderna i förevarande fall **beviljats klubbarna individuellt på grundval av den aktuella stödordningen således inte påverka den prövning som kommissionen är skyldig att göra för att avgöra huruvida det föreligger en fördel.** Tribunalen hade således fel i sin slutsats att en sådan omständighet är av relevans.

Domstolen konstaterar för det andra att tribunalens felaktiga rättstillämpning påverkar dess slutsatser vad gäller omfattningen av kommissionens skyldigheter när det gäller att styrka att det föreligger en fördel. Denna felaktiga premiss från tribunalens sida fick den nämligen att anse att kommissionen vid sin analys borde ha beaktat inte bara den fördel som följer av den lägre skattesatsen, utan även övriga delar av den aktuella skatteordningen, som tribunalen anser utgöra en oskiljaktig del av densamma, såsom avdragsmöjligheterna, eftersom en begränsning av desamma kan uppväga den ovannämnda fördelen. Domstolen erinrade om att kommissionen visserligen ska göra en helhetsbedömning av en stödordning, varvid hänsyn ska tas till ordningens samtliga särdrag, såväl sådana som gynnar de berörda som sådana som missgynnar dem. Frågan huruvida en stödordning medför en fördel för stödmottagarna kan emellertid inte vara beroende av den ekonomiska situation som stödmottagarna befinner sig i vid en senare tidpunkt då de beviljas individuella stöd på grundval av denna stödordning. Domstolen påpekar särskilt att **den omständigheten att det vid antagandet av en stödordning inte är möjligt att fastställa ett exakt belopp, för varje beskattningsår, för den fördel som ordningen kommer att ge var och en av de berörda inte kan hindra kommissionen från att konstatera att denna ordning, redan i detta skede, kunde ge dessa en fördel och således inte kan befria den berörda medlemsstaten från dess viktiga skyldighet att anmäla en sådan stödordning.** Såsom tribunalen förklarat i den överklagade domen skulle, om kommissionen var skyldig att, vid analysen av en stödordning, på grundval av uppgifter som samlats in efter det att denna ordning införts, kontrollera huruvida fördelen faktiskt har uppstått under alla senare beskattningsår, och, i förekommande fall, om en sådan fördel utjämnats av nackdelar som konstaterats under andra beskattningsår, detta innebära att medlemsstater som underlåtit att anmäla en sådan ordning gynnas genom detta beteende. **Det är således först i samband med ett eventuellt återkrav av individuella stöd som beviljats på grundval av den aktuella stödordningen som kommissionen ska kontrollera varje berört företags individuella situation,** eftersom ett sådant återkrav kräver att kommissionen fastställer det exakta stödbelopp dessa faktiskt har erhållit varje enskilt beskattningsår.

I förevarande fall är det utrett att den stödordning som är resultatet av den omtvistade åtgärden, från och med den tidpunkt då den antogs, i och med att den innebar att vissa klubbar som omfattades av denna ordning, däribland FCB, gavs möjlighet att, som ett undantag, fortsätta att vara verksamma som icke-vinstdrivande enheter, dra fördel av en lägre skattesats än den som

³ I den mening som avses i artikel 1 d i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 [FEUF] (EUT L 248, 2015, s. 9).

gäller för klubbar som bedriver sin verksamhet som idrottsaktiebolag. **Den aktuella stödordningen kunde därmed från och med dess antagande gynna klubbar som var verksamma som icke-vinstdrivande enheter i förhållande till klubbar som var verksamma som idrottsaktiebolag, vilket gav de förra en fördel som kan anses omfattas av artikel 107.1 FEUF. Av detta följer att kommissionen, för att styrka att stödordningen i fråga ger stödmottagarna en fördel som omfattas av artikel 107.1 FEUF, inte var skyldig att i det omtvistade beslutet undersöka vare sig betydelsen av avdraget för återinvestering av extraordinär vinst eller möjligheten att skjuta upp skatteinbetalningen på grund av skattetillgodohavanden, och i synnerhet huruvida detta avdrag eller dessa möjligheter kan anses neutralisera den fördel som följer av den lägre skattesatsen.** Domstolen konstaterar följaktligen att **tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning** när den slog fast att kommissionen var skyldig att göra en sådan prövning, och vid behov begära in relevanta uppgifter. Domstolen upphäver därför den överklagade domen i denna del.

Vad slutligen gäller följderna av att den överklagade domen upphävs påpekar domstolen till att börja med att tribunalen, när den biföll talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet visserligen gjorde detta på grundval av den andra grunden för denna talan, vilken rörde den ofullständiga analysen av frågan huruvida det förelåg en fördel, samtidigt som tribunalen dessförinnan hade avfärdat grunden om åsidosättande av artikel 49 FEUF. då kommissionen, enligt FCB, borde ha konstaterat att skyldigheten för professionella fotbollsklubbar att omvandla sig till idrottsaktiebolag stred mot den etableringsfrihet som föreskrivs i denna bestämmelse. Domstolen angav att FCB eller Spanien, som hade intervenerat till stöd för fotbollsklubbens yrkanden, under dessa omständigheter hade möjlighet att inge ett anslutningsöverklagande riktat mot tribunalens beslut att inte bifalla talan såvitt avser den aktuella grunden i första instans, även om tribunalen hade bifallit deras yrkanden med hänvisning till ett annat skäl. I avsaknad av ett sådant anslutningsöverklagande har den överklagade domen rättskraft i denna del.

Efter detta klagande finner **domstolen att målet är färdigt för avgörande och ogillar därför talan i första instans, såvitt avser de fyra grunder som där hade åberopats**, och vilka rörde fel som kommissionen påstods ha begått i sin bedömning av vilken fördel den aktuella åtgärden medfört, åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen, åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, på grund av att kommissionen inte hade beaktat att den omtvistade åtgärden var motiverad med hänsyn till det aktuella skattesystemets inre logik, och åsidosättande av tillämpliga regler om återkrav av ett befintligt stöd. **Domstolen ogillar därför FCB:s talan i första instans.**

UPPLYSNING: En dom eller ett beslut som meddelats av tribunalen kan överklagas till domstolen. Ett överklagande är begränsat till rättsfrågor och hindrar i regel inte att tribunalens avgörande verkställs. Om överklagandet kan tas upp till prövning och är välgrundat, upphäver domstolen tribunalens avgörande. Domstolen kan slutligt avgöra målet om det är färdigt för avgörande. Om så inte är fallet återförvisar domstolen målet till tribunalen, som är bunden av det avgörande som domstolen meddelat med anledning av överklagandet.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från avkunnandet av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106